

Skupina od 14 mladih iz naše župe sudjelovala je na 26. Svjetskom danu mladih u Madridu. Priključili smo se hodočasničkoj skupini od 160 mladih iz Zagrebačke nadbiskupije pod vodstvom i u organizaciji Povjerenstva za pastoral mladih. Program hodočašća činio se vrlo bogatim i zanimljivim, ali nitko od nas hodočasnika nije mogao očekivati toliku radost i milost koju smo primili i doživjeli. Krenuli smo prema Madridu 9. kolovoza kao najbrojnija župna skupina mladih unutar našeg hodočašća, no Madrid je bio još daleko. Prva postaja bili su francuski gradovi Nica i Avignon. U Avignonu pred papinskom palačom, gradu u kojem je u 14. stoljeću boravio Rimski biskup, molili smo za Svetog Oca i na njegove nakane. Iduća naša postaja bio je Lurd, veliko marijansko svetište i mjesto posebne Božje milosti. Za mnoge je poput mene ovo bio prvi posjet Lurdu. Premda smo u Lurdu ostali samo dva dana, imali smo priliku doživjeti mir i blagoslov koji nam s neba šalje naša Majka, Bezgrešna Djevica Marija. Meni se posebno dojmilo kupanje u Lurdskoj vodi, znaku Božjeg pohoda tom mjestu i poziva na obraćenje i čistoću srca. Nakon Lurda nastavili smo prema Španjolskoj. Smjestili smo se u Gijonu, na sjeveru Španjolske u principatu Asturija gdje smo ostali četiri dana u sklopu programa „dani po biskupijama“ zamišljenog kao dana pripreme prije samog događaja u Madridu. Mladi su bili smještani po obiteljima i u školama. Domaćini su bili jako srdačni i mogu reći da su nas primili u pravom kršćanskem duhu ljubavi prema bližnjemu. Ti su dani bili obilježeni upoznavanjem novih ljudi, kulture i običaja, te molitve i snažnih duhovnih iskustava. Pohodili smo i španjolsko marijansko svetište Covadonga, značajno za španjolsku povijest jer je upravo od tamo započela španjolska *reconquista* – oslobođenje od maurske okupacije Iberijskog poluotoka. U Gijonu smo upoznali i hrvatskog nogometnika Matu Bilića, igrača Sporting Gijona, koji je na nedjeljnoj Misi prevodio propovijed domaćeg župnika te nakon Mise počastio mlade. U ponedjeljak 15. kolovoza na svetkovinu Velike Gospe proslavili smo svečanu Svetu Misu na glavnem trgu u Oviedu, glavnom gradu principata Asturije. Trg je bio sav obavljen u raznim bojama zastava koje su mladi ponosno nosili. Nakon Mise krenuli smo prema sjeverozapadu Španjolske u poznato hodočasničko središte Santjago de Compostela. Iako je još od srednjeg vijeka običaj da se u Santjago ide pješke, hodajući danima po nekoj od hodočasnicih ruta, mi smo ipak došli do 5 km od Santjaga u našem samoborčekovom autobusu te simbolično ušli u grad pješačeći oko dva sata u tišini. Po svjedočenju mnogih mladih to je pješačenje u tišini bilo vrlo jako duhovno iskustvo. Santjagom dominira veličanstvena katedrala posvećena „slavnome apostolu“ Sv. Jakovu u koju svakodnevno dolaze mnogi hodočasnici moleći zagovor sveca. U katedrali u kojoj se nalazi grob Sv. Jakova molili smo za dar apostolskog žara te primili mnoge milosti i ohrabrenja u vjeri. Nakon dva dana boravka u Santjagu krenuli smo natrag prema središnjoj Španjolskoj, prolazeći kroz Castillu u kojoj smo se zaustavili dva dana u drevnom i prekrasnom sveučilišnom gradu Salamanci. Posjetili smo i obližnju Avilu, grad u kojem je djelovala naučiteljica crkve i mističarka Sv. Terezija Avilska. U samostanskoj crkvi Sv. Josipa slavili smo Sv. Misu te nakon mise posjetili strogi klauzurni samostan sestara karmelićanki. Tamo smo imali čast i privilegiju kratko porazgovarati sa tri časne sestre Hrvatice, poznatom s. Editom Majić i rođenim sestrama s. Gabrijelom i s. Mihaelom iz Splita. Sestre zrače vedrinom i radošću. Ohrabrine su mlade na odvažno življenje Evandjela te nam obećale svoje molitve.

Sve ovo, a još nisam stigao do onog središnjeg dijela i razloga našeg hodočašća, susreta mlađih u Madridu. Nismo požalili što smo iskoristili priliku i prije dolaska u Madrid obišli druge dijelove velike Španjolske. Upoznali smo i vidjeli mnogo, ali ono najvažnije - mlađi su svaki dan molili i kroz razna predavanja i svjedočanstva duhovno rasli. Primjetio sam da je taj period prije dolaska u Madrid koristio mlađima da se duhovno pripreme za poruku koju je u Madridu ostavio Sveti Otac Benedikt XVI. U petak 19. kolovoza napokon smo došli u veličanstven Madrid, prijestolnicu nekada najvećeg kraljevstva na Svetiju koje se u zlatnim danima prostiralo na tri kontinenta. Teško je opisati osjećaj kada su svugdje oko vas, na ulici, trgovima, restoranima, gradskom prijevozu, crkvama, mlađi koji su došli sa svih strana Svetoga odazvavši se pozivu pape Benedikta XVI da sudjeluju na 26. Svjetskom danu mlađih pod geslom „*ukorijenjeni i nazidani na Kristu, čvrsti u vjeri*“

" (usp. Kol

2, 7). Procjenjuje se da je tih dana u Madridu na SDM sudjelovalo oko 2 milijuna mlađih, od kojih 500.000 izvan Španjolske. Iz Hrvatske je došlo oko 2000 mlađih. Postavio sam si pitanje koji je razlog takvog velikog okupljanja mlađih. Mislim da sam dolazak tolikog broja mlađih i nije najvažniji pokazatelj da se dogodilo nešto veliko. Na koncu i na koncerte suvremenih idola i lažnih proroka dolaze mase ljudi, naročito mlađih. Ono što fascinira je način na koji je ta masa od 2 milijuna mlađih provela tih par dana u Madridu. Nije bilo mjesta nasilju i razvratu, osim onog koji jeinicirala skupina zavedenih anarhističkih prosvjednika koji su se vrlo brzo sakrili u mišje rupe pred masom uvjernih mlađih katolika. Kada imate toliku masu ljudi a u isto vrijeme i duh pobožnosti i sabranosti te radost, pjesmu, ples i nadu u bolje sutra onda vam je jasno da je razlog i glavni akter tog susreta netko veći i jači. Isus Krist je onaj kojega su mlađi slavili i javno isповijedili za svog Učitelja i Uzora, Otkupitelja i Gospodina. Susret je doživio svoj vrhunac u subotu navečer kada se u zračnoj luci Cuatro Vientos održalo molitveno bdijenje mlađih s Papom te u nedjelju ujutro na veličanstvenoj Svetoj Misi. Premda je kratko nevrijeme omelo molitveno bdijenje, Sveti Otac i mlađi nisu se povukli i razbjegzali već su strpljivo pričekali da prođe kušnja i molili pred Euharijskim Isusom. Tom je prilikom Sveti Otac učinio jednu prelijepu gestu posvetivši sve mlade Presvetom Srcu Isusovom. U nedjelju je Sveti Otac održao prekrasnu propovijed za vrijeme koje sam u masi od 13 tisuća svećenika molio za dar govora i učinkovitog navještanja za sebe i svu braću svećenike koji su došli sa svojim grupama mlađih u Madrid. Sveti Otac rekao je mlađima da i danas Isus pita „*Što vi kažete tko sam ja?*“ i pozvao ih da odgovore Isusu velikodušno i čvrsto, baš kako to priliči mlađome srcu. „

Recite mu; Isuse, ja znam da si ti Sin Božji, da si dao svoj život za mene. Želim te vjerno nasljedovati i dopustiti da me vodi tvoja Riječ. Ti me poznaješ i ljubiš. Ja se uzdam u tebe i stavljam cijeli svoj život u tvoje ruke. Želim da ti budeš snaga koja me podupire, radost koja nikada ne napušta.“

Kao i u Zagrebu na veličanstvenoj misi na hipodromu u lipnju ove godine i na Misi na prostoru zračne luke Cuatro Vientos Sveti Otac pozvao je okupljeno mnoštvo, 2 milijuna mlađih, da u dva navrata dopuste da im Bog progovori kroz tišinu. Tako smo nakon propovijedi i nakon primanja svete pričesti svi ostali nekoliko trenutaka u tišini. Ta je tišina bila jasni pokazatelj da mlađi vjernik unatoč svojoj radosti, raspjevanosti i spontanosti, znade zaroniti u nutrinu svoje duše i staviti se u stav slušanja Boga koji mu govori. Papa Benedikt XVI oduševio je mlađe svojom jednostavnosću ali i povjerenjem u mlađe u kojima vidi budućnost Crkve i Svetoga. Unatoč svim

nelagodnostima koje su tih dana pratile mlade nije se osjećao stres i napetost, već radost i ljubav. Kako je to moguće, pitali su se mnogi. Odgovor je samo jedan. Duh Sveti nije nestao i napustio čovjeka u njegovoj slabosti i površnosti, već ga i danas nadahnjuje i poziva da izabere život, Isusa iz Nazareta. Svi mi koji smo bili dionici tog prekrasnog i nezaboravnog iskustva možemo reći: *Neka je hvala i slava Trojednom Bogu, jer nas je pohodio svojom ljubavlju.*

Borna Puškarić, kapelan

[Slika iz autobusa](#)

[Razgovor sa našom animatoricom](#)